

Ωρες ευθύνης...

Του ΜΑΝΟΥ ΔΑΝΕΖΗ

Επίκουρου Καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών

Δεν έχουν περάσει παρά λίγες εβδομάδες από την ημέρα που ανέλαβαν τις τύχες της χώρας η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, και κατάπληκτος ο Ελληνικός Λαός, γίνεται μάρτυρας μιας χιονοστιβάδας προκλητικών ενεργειών, εκ μέρους πολλών Ευρωπαϊκών Κρατών, που έχοντας σαν στόχο τα αδιαμφισβήτητα Εθνικά μας δικαιώματα, ουσιαστικά στρέφονται ενάντια σε μια νέα ελληνική εξωτερική πολιτική, που δυναμικά διαμορφώνεται βήμα-βήμα.

Αυτό που φαίνεται ότι πολύ αργά συνειδητοποιεί η Ευρώπη, και ιδιαίτερα η Γερμανία, είναι αυτό που σημειώσαμε πριν πολύ καιρό στο ΛΙΜΑΝΙ (Σεπτέμβριος '92): «...Θα πρέπει να καταλάβει η Ευρώπη ότι αν χαθεί γι' αυτήν η Ελλάδα, πολύ σύντομα θα δει

την κοινωνία αλλά και την οικονομία της να καταρρέει κάτω από την ασφυκτική οικονομική και ενεργειακή πολιτοκρία των ΗΠΑ και της αναπτυσσόμενης Ρωσίας».

Όπως όλοι οι Έλληνες γνωρίζουν, η χώρα μας μέσω των στενών, μέχρι παρεξήγησης, σχέσεων μελών της προηγούμενης κυβέρνησης με την Γερμανία, αναζητούσε την ανάθεση κάποιου ρόλου στην ζωτική γι' αυτήν περιοχή των Βαλκανικών ανακατατάξεων. Τον ρόλο αυτό η Κοινότητα όχι μόνο της τον αρνήθηκε, αλλά προκειμένου να εξυπηρετήσει τα Γερμανικά επεκτατικά σχέδια ξανάπαιξε, όπως και την προ του Β' παγκοσμίου πολέμου περίοδο, «την τυφλόμυγα», προκαλώντας το αιματοκύλισμα των Βαλκανίων, καθώς

και την αμφισβήτηση και αυτής ακόμα της εδαφικής ακεραιότητας της Ελλάδας.

Η αναμφισβήτητη παιδική λογική, του επικίνδυνου Γερμανικού γίγαντα, όπως τον χαρακτήρισε σοφά ο κ. Πάγκαλος, είχε σαν αποτέλεσμα πολύ γρήγορα να επαληθευτεί αυτό που ήδη είχαμε προβλέψει από καιρό (ΛΙΜΑΝΙ,

καίριας στρατηγικής σημασίας, οι οποίες έχουν πλέον αποφασίσει ότι έφτασε ο καιρός κάποιος, έστω και μικρός, να κάνει αυτό που διαστάζουν να κάνουν τα αιώνια δειλά μεγάλα κράτη της Ευρώπης. Να ορθώσει το ανάστημά του ενάντια στα νεοϊμπεριαλιστικά σχέδια του αμετανόητου γερμανικού σωβινισμού.

Πρέπει επί τέλους κάποιος να υπενθυμίσει στην Ευρώπη ότι, η αντίθεση στα γερμανικά επεκτατικά σχέδια, δεν σημαίνει αντίθεση προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, την οποία υπονομεύει ο Γερμανικός μεγαλοϊδεατισμός.

Αναλαμβάνοντας, όμως, η Ελλάδα έναν τόσο βαρύ, αλλά και τόσο γνωστό της ρόλο, θα πρέπει να αντιληφθεί συγχρόνως και τις βαριές της ιστορικές ευθύνες. Οι κίνδυνοι αλλά και οι εθνικές ευκαιρίες είναι μεγάλοι. Τα μάτια του απανταχού ελληνισμού πρέπει πλέον να στρα-

φούν προς τα νέα πεδία πιέσεων που ασφαλώς θα αναπτυχθούν, στην Θράκη και το Αιγαίο. Μην ξεχνάμε ούτε στιγμή ότι οι προηγούμενες περιοχές αποτελούν τα σημεία στρατηγικού ελέγχου της εξόδου της Μαύρης Θάλασσας, για την επικυριαρχία της οποίας διεξάγεται ένας λυσασμένος αγώνας μεταξύ των μεγάλων δυνάμεων.

Οι πολιτικές ηγεσίες, στο μεγάλο τους μέρος, και ολόκληρος ο λαός, έχουν κατανοήσει το πρόβλημα και για πρώτη ίσως φορά τα τελευταία χρόνια, στέκουν ενωμένοι και με κοινές βασικές απόψεις απέναντι στο πρόβλημα. Είναι καιρός πλέον η Ευρώπη, αν θέλει να επιβιώσει, να δει λίγο πιο πέρα από το χοντρό πουγγί του Γερμανού τραπεζίτη.

Απρίλιος 92): «...Ο Γερμανικός επεκτατισμός ασφαλώς θα δημιουργήσει έναν αποτρεπτικό άξονα που μελλοντικά θα έχει την συμπαράσταση των ΗΠΑ της Ρωσίας, αλλά και πολλών ευρωπαϊκών κρατών, που μη ξεχνώντας το 3ο Ράιχ δεν θα ήθελαν να δουν την δημιουργία ενός 4ου». Τον δρόμο τον έδειξε η Σερβία, και ακολουθούν οι ΗΠΑ, εκ των δημιουργών του προβλήματος, που επί τέλους, έστω και με μικρά βήματα, παίρνουν θέση πάνω στα προβλήματα της περιοχής.

Το ευχάριστο, όμως, γεγονός είναι ότι η Ελλάδα παίρνει μόνη της, με την στήριξη όμως δυναμικών, έστω και αφανών ακόμα στηριγμάτων, τον ρόλο που η Ευρώπη της αρνήθηκε. Τίθεται επικεφαλής μιας μεγάλης ομάδας κρα-